

[Lilli Gyldenkilde]

ninger. Den er taget, og jeg vil have lov at sige, at jeg tror ikke på, at hverken høringer hos forsvarschef og generalauditør eller straffelovråd vil ændre noget som helst på den. Heller ikke når man er ny, for det er så principiel en sag, at jeg ikke tror noget kan ændre ved den. Man har en holdning til det spørgsmål simpelt hen.

Dagsordenen kan vi naturligvis ikke stemme for, da det ganske klart er en dagsorden, der blot skal forhale sagen. I øvrigt kan ordlyden undre mig lidt, for for mig ser det ud, som om det nu skal være et større stempel, når det er et regeringsforslag, der kommer frem, end når det er private folketingsmedlemmer, der fremsætter et forslag, og det kan vel ikke være meningen.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan forsikre hr. Anders Andersen om, at det radikale venstre er tilhænger af, at folketinget i sit almindelige arbejde inddrager alle relevante oplysninger, og også er indstillet på at tage hensyn til alle relevante oplysninger, der fremkommer i forbindelse med lovgivningsarbejdet. Men det er bare ikke det, denne sag drejer sig om. Den drejer sig om, at man har ønsket vurderinger fra straffelovrådet, generalauditøren og forsvarschefen. Dette er efter min mening ikke relevante oplysninger i sagen. Her drejer det sig efter min mening om at indhente irrelevante vurderinger fra temmelig vilkårligt udvalgte personer; det er ikke det samme som relevante oplysninger af betydning for sagens afgørelse.

Honoré (KrF):

Da hr. Tastesen i sit indlæg henvendt til mig fremdrog det sjette bud i Moseloven, skal jeg til hr. Tastesens orientering oplyse, at det sjette bud gælder drab, men hverken taler om krigshandlinger eller om dødsstraf.

Wilhelm (VS):

Det er klart, at spørgsmålet også vil blive diskuteret efter den afgørelse, der forhåbentlig træffes i dag. Men hvis denne diskussion skal tjene til det, jeg talte om før, og udgøre en slags bolværk, der kan give visse garantier også i ophidsede situationer, så må det være argumenterne for og imod dødsstraffen og ikke diskussionen om, hvorvidt der er begået

prokuratorkneb under udvalgsarbejdet, der kommer til at stå stærkest i denne debat. Det håber jeg den kommer til.

Vi støttede, at de spørgsmål blev stillet fra hr. Anders Andersen og andre, og jeg beklager, at de ikke blev stillet; men det er ikke rigtigt, at en stillingtagen hertil blev undgået ved rækkefølgen af afstemningerne, idet man først stemte om, hvorvidt der skulle afgives betænkning. Det er sådan noget, der bruges, og det bruges såmænd lige så meget fra den anden side, når man skal tilsløre lidt, hvad det egentlig er man gør. Men alle og enhver vidste, at den afstemning om, hvorvidt udvalget nu var klar til at afgive betænkning, også indebar, at hr. Anders Andersen ikke fik stillet sine spørgsmål. Dummere er medlemmerne af retsudvalget trods alt ikke. Enhver var klar over, hvad de afstemninger drejede sig om, så var de foregået i den modsatte rækkefølge, havde hr. Anders Andersen, hvad jeg stadig væk beklager, alligevel ikke fået stillet sine spørgsmål. Lad os nu ikke gøre hele denne principielle diskussion om dødsstraffen, som også vil fortsætte i offentligheden, til noget, der især er domineret af en sådan bureaukratisk diskussion om metoderne i retsudvalget.

Kun én bemærkning til, i anledning af at hr. Melchior bebrejdede mig, at jeg havde sagt, at de, der taler om at ville holde mulighederne åbne for kommende lovgivere, i virkeligheden er tilhængere af dødsstraf. Ja, men det mener jeg er utvivlsomt. Det mener jeg er en korrekt vurdering. Der står i mit manuskript – og det håber jeg svarer til det, jeg sagde:

»... at talen om, at man vil holde muligheder åbne for kommende lovgivere, er en omskrivning for, at man principielt er tilhænger af dødsstraf.«

Det mener jeg ikke hr. Melchior kan bestride, i hvert fald ikke hvis jeg fortæller ham for en ordens skyld, at det, jeg mener med det, er, at hvis man vil holde denne mulighed åben for kommende lovgivere, så er man ikke principielt modstander af dødsstraf. Det var lige præcis det, hr. Melchior selv bekræftede for et øjeblik siden ved at sige: der kunne jo opstå ekstreme situationer, og til trods for at han i almindelighed ville kalde sig modstander af dødsstraf, så ville han, når det kom til stykket . . . Det mener jeg ikke kan udlægges på anden måde, end at de pågæl-